
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ
1ο Σετ Ασκήσεων
Καλαμαράκης Θεόδωρος: 2018030022

Άσκηση 1

Ο αλγόριθμος που υλοποιεί την αναζήτηση range query σε binary search tree είναι ο παρακάτω

Range query search in binary search tree

```
function RANGE QUERY(node, low, high, query)  
    if node is null then  
        return  
    if low < node.value then  
        RANGE QUERY(node.left, low, high, query)  
    if low ≤ node.value ≤ high then  
        query.append(node.value)  
    if node.value < high then  
        RANGE QUERY(node.right, low, high, query)
```

Ο αλγόριθμος αρχικά, εκτελεί αναζήτηση στο δέντρο προκειμένου να βρεί το κάτω όριο του range query (δηλαδή το πρώτο του στοιχείο). Η αναζήτηση σε δυαδικό δέντρο γίνεται σε χρόνο $O(h)$. Αφού βρεί το κάτω όριο μετά συνεχίζει αναχτώντας ένα ένα τα υπόλοιπα στοιχεία του query απο το μικρότερο στο μεγαλύτερο. Ξεκινώντας απο το κάτω όριο, η ανάκτηση του κάθε στοιχείου χρειάζεται $O(1)$ χρόνο εφόσον θα βρίσκεται ήδη στο αμέσως προηγούμενο στοιχείο, και κάθε στοιχείο προσπελάνεται ακριβώς μια φορά. Άρα η διαδικασία αυτή χρειάζεται χρόνο $kO(1) = O(k)$ για να ολοκληρωθεί. Συνεπώς ο συνολικός χρόνος του αλγορίθμου είναι $O(h+k)$

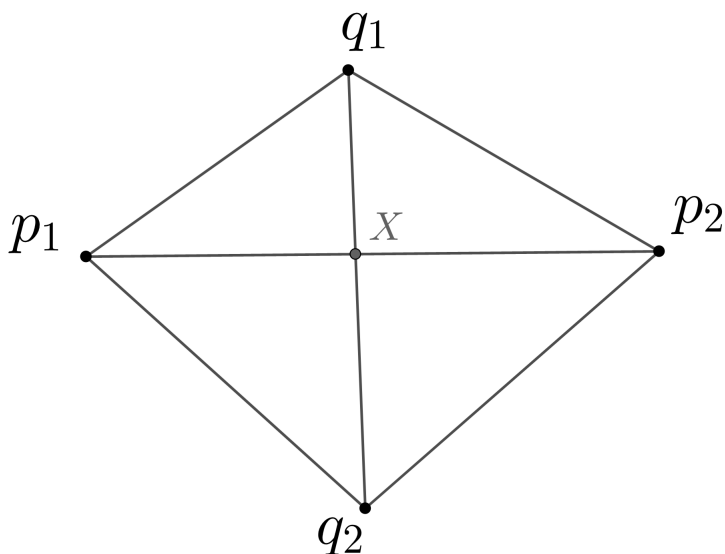

Άσκηση 2

Χρειάζεται να αποδείξουμε τον ευθή και τον αντίστροφο ισχυρισμό.

1. Αν τα τμήματα $\overline{p_1p_2}$ και $\overline{q_1q_2}$ τέμνονται, τότε το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό.
2. Αν το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό, τότε τα $\overline{p_1p_2}$ και $\overline{q_1q_2}$ τέμνονται

Για τον εύθή ισχυρισμό: Έστω ότι τα τμήματα $\overline{p_1p_2}$ και $\overline{q_1q_2}$ τέμνονται στο σημείο X .

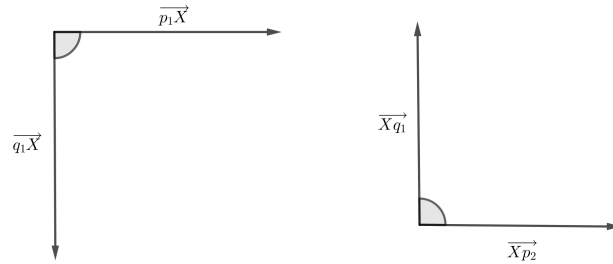
Για να αποδείξουμε ότι το $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό, αρκεί να δείξουμε ότι για κάθε πλευρά, τα υπολοίπα σημεία του πολυγώνου βρίσκονται δεξιά της. Π.χ για την πλευρά $\overline{p_1q_1}$ θέλουμε να δείξουμε ότι $\overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1p_2} < 0$ και $\overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1q_2} < 0$

- Αρχικά για να δείξουμε ότι $\overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1p_2} < 0$ μπορούμε να γράψουμε ότι $\overrightarrow{p_1q_1} = \overrightarrow{p_1X} + \overrightarrow{Xq_1}$ και $\overrightarrow{q_1p_2} = \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xp_2}$

Άρα

$$\begin{aligned} \overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1p_2} &= (\overrightarrow{p_1X} + \overrightarrow{Xq_1}) \times (\overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xp_2}) = \\ &= \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{Xp_2} + \overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{Xp_2} = \\ &= \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{Xp_2} < 0 \end{aligned}$$

Η τελευταία ανισότητα ισχύει διότι, όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα $\overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} < 0$ και $\overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{Xp_2} < 0$, λόγω των δεξιόστροφων γωνιών.

- Ομοίως, για να δείξουμε ότι $\overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1q_2} < 0$, γράφουμε $\overrightarrow{p_1q_1} = \overrightarrow{p_1X} + \overrightarrow{Xq_1}$ και $\overrightarrow{q_1q_2} = \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xq_2}$

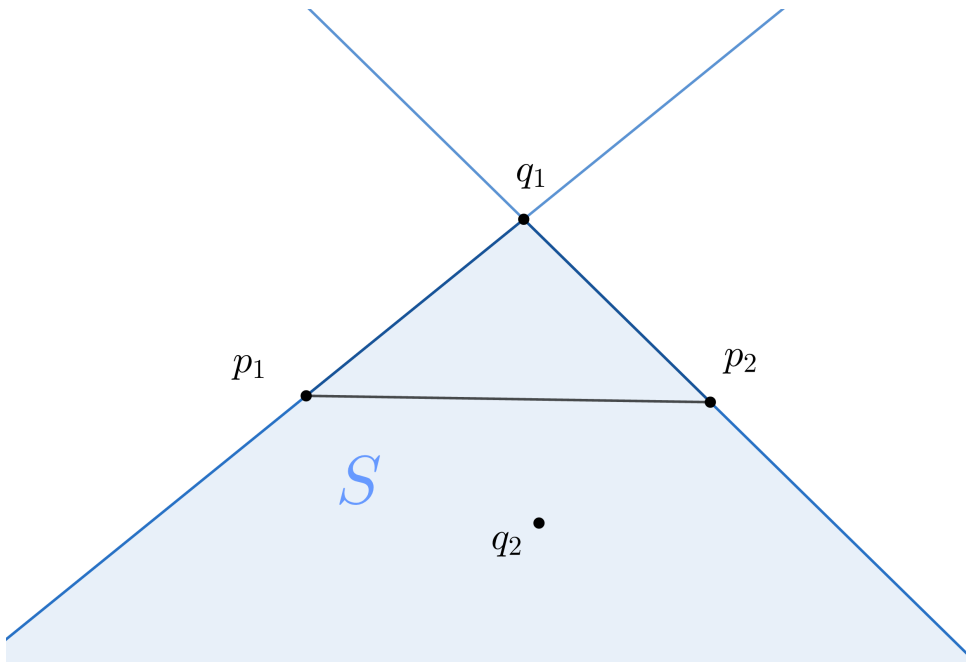
Άρα

$$\begin{aligned} \overrightarrow{p_1q_1} \times \overrightarrow{q_1q_2} &= (\overrightarrow{p_1X} + \overrightarrow{Xq_1}) \times (\overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xq_2}) = \\ &= \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{Xq_2} + \overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{Xq_1} \times \overrightarrow{Xq_2} = \\ &= \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} + \overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{Xq_2} < 0 \end{aligned}$$

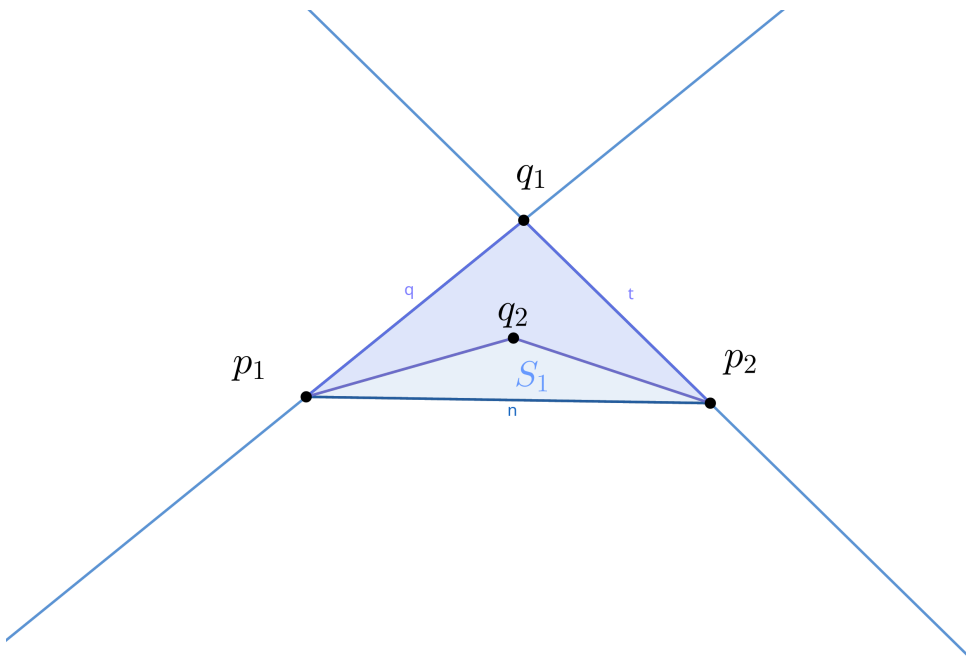
Όπως και πριν, η τελευταία ανισότητα ισχύει διότι, $\overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{q_1X} < 0$ και $\overrightarrow{p_1X} \times \overrightarrow{Xq_2} < 0$, λόγω των δεξιόστροφων γωνιών.

Συνεπώς αποδείξαμε ότι τα σημεία p_2 και q_2 βρίσκονται στον δεξή ημιχώρο που ορίζεται από την πλευρά $\overline{p_1q_1}$. Εφαρμόζοντας την ίδια διαδικασία για τις άλλες τρεις πλευρές, αποδεικνύεται ότι το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό.

Για τον αντίστροφο ισχυρισμό: Έστω ότι το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό. Τότε το σημείο q_2 θα βρίσκεται δεξιά του τμήματος $\overline{q_1p_2}$ και δεξιά του τμήματος $\overline{p_1q_1}$, δηλαδή θα βρίσκεται στην υποχώρο S όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα.

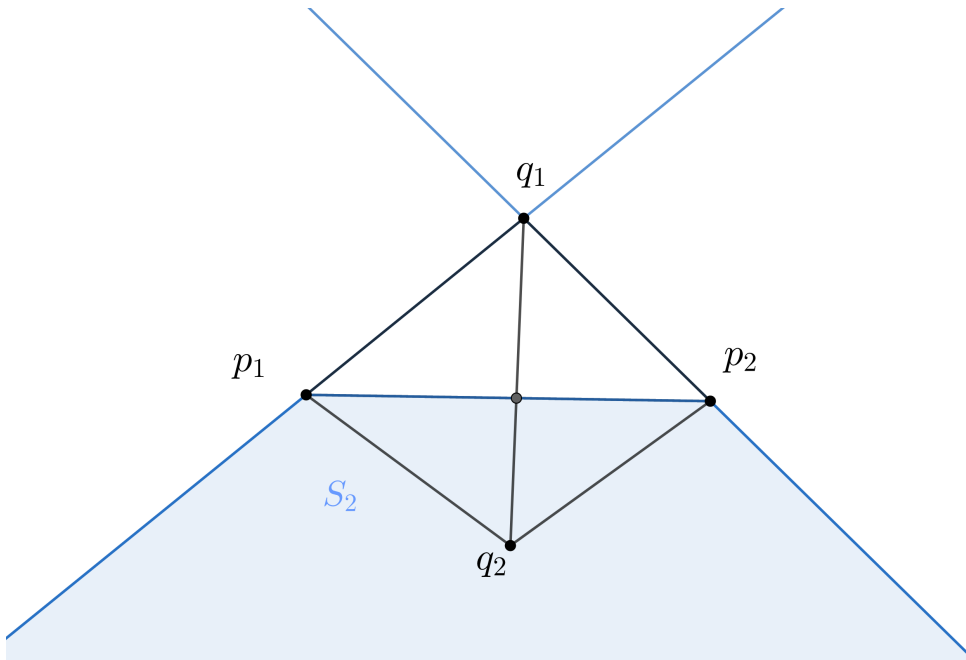

Εάν το q_2 βρίσκεται πάνω από το τμήμα $\overline{p_1 p_2}$ μέσα στον υποχώρο S_1 που ορίζεται από το τρίγωνο $p_1 q_1 p_2$, τότε το τμήμα $\overline{p_1 p_2}$ θα βρίσκεται εκτός του πολυγώνου $[p_1, q_1, p_2, q_2]$, το οποίο είναι άτοπο καθώς έχουμε υποθέσει ότι το πολύγωνο είναι κυρτό (εφόσον p_1, p_2 ανήκουν στο πολύγωνο θα πρέπει και το τμήμα $\overline{p_1 p_2}$ να ανήκει)

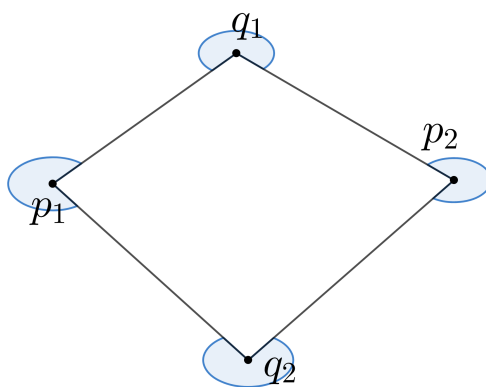

Άρα το q_2 βρίσκεται σίγουρα στον υποχώρο S_2 και κατά συνέπεια το τμήμα $\overline{q_1 q_2}$ τέμνει

σίγουρα το τμήμα $\overline{p_1 p_2}$, όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα.

Για το δεύτερο σκέλος της άσκησης, καλούμαστε να προσδιορίσουμε αν δύο τμήματα $\overrightarrow{p_1 p_2}$ και $\overrightarrow{p_1 p_2}$ τέμνονται. Με βάση το παραπάνω, αρκεί να δείξουμε ότι το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό.

Ενας τρόπος θα ήταν προσδιορίσουμε το κύρτο περίβλημα των σημείων p_1, p_2, q_1, q_2 με τον αλγόριθμο Jarvis march και εάν ως convex hull προκύψει η ακολουθία $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ τότε ξέρουμε ότι το πολύγωνο $[p_1, q_1, p_2, q_2]$ είναι κυρτό.

Ως Εναλλακτική λύση μπορούμε να ελέγξουμε αν οι τέσσερις γωνίες που σχηματίζονται από τα τέσσερα σημεία $(p_1\hat{q}_1p_2, q_1\hat{p}_2q_2, p_2\hat{q}_1p_1, q_2\hat{p}_1q_1)$ έχουν την ίδια φορά (δεξιόστροφη ή αριστερόστροφη). Αναλυτικά :

1. Τοποθετούμε τα σημεία p_1, q_1, p_2, q_2 σε μια λίστα list (με αυτήν την σειρά)
2. Θέτω $a = list[0]$, $b = list[1]$, $c = list[2]$ και υπολογίζω το πρόσημο του cross product $\vec{ab} \times \vec{bc}$
3. Αρχικοποιώ $i = 1$
4. Θέτω $a = list[i]$, $b = list[i + 1]$, $c = list[i + 2]$ και υπολογίζω το πρόσημο του cross product $\vec{ab} \times \vec{bc}$
5. Εάν το πρόσημο στο βήμα 4 διαφέρει από το πρόσημο στο βήμα 2 τότε τερματίζω και επιστρέφω FALSE. Εάν το πρόσημο στο βήμα 4 είναι ίδιο με το πρόσημο στο βήμα 2 τότε αυξάνω το i ($i = i + 1$) και επιστρέφω στη βήμα 4
6. Συνεχίζω έως και $i = 3$.

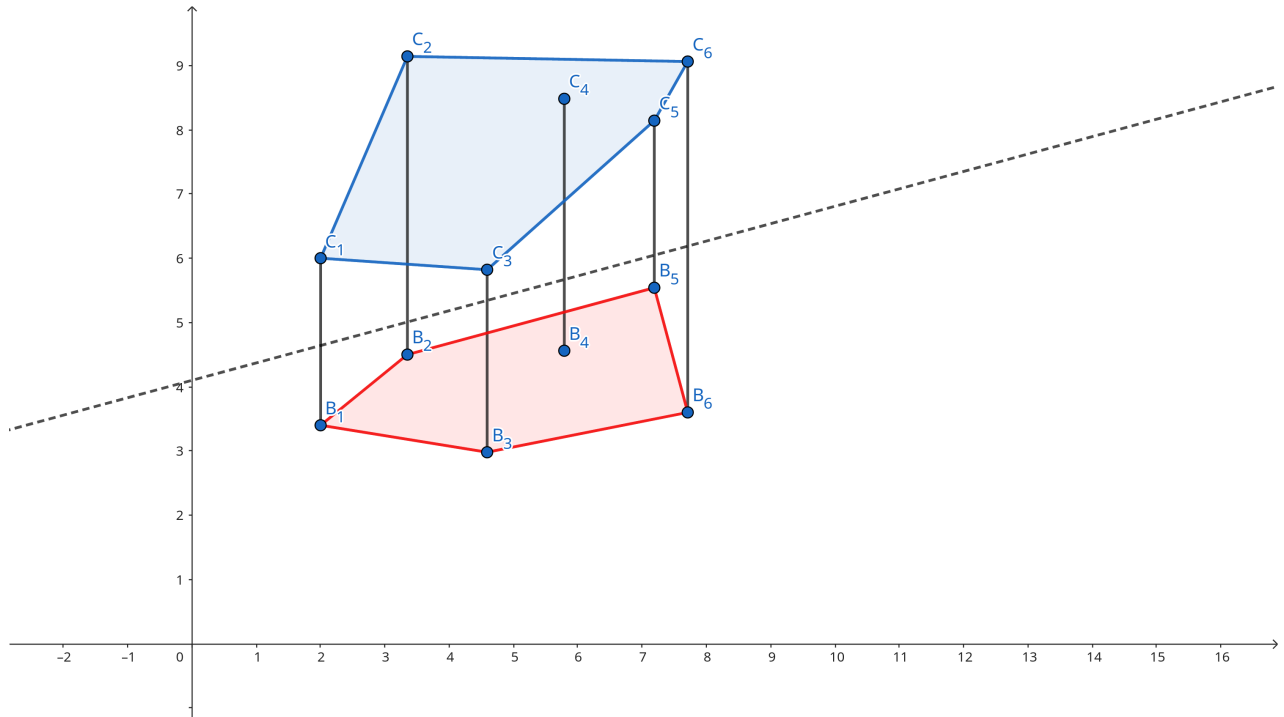
Εάν γίνουν τρεις επαναλήψεις χωρίς να τερματίσει στο βήμα 4 (δηλαδή αν όλα τα πρόσημα είναι ίδια), τότε επιστρέφω TRUE

Άσκηση 3

Σύμφωνα με το hyperplane separation theorem, αν S_1, S_2 δύο κυρτά και διακριτά (μή τεμνόμενα) σύνολα, τότε υπάρχει υπερεπίπεδο $\mathbf{a}^T \mathbf{x} = b$ το οποίο να τα διαχωρίζει. Στο πρόβλημα της άσκησης βρίσκει εφαρμογή ως εξής:

Αν ορίσουμε ως σύνολο S_1 το σύνολο των σημείων (a_i, c_i) και ως S_2 το σύνολο των σημείων (a_i, b_i) , αρκεί να δείξουμε ότι οι κυρτές θήκες των S_1 και S_2 ($\mathcal{CH}(S_1)$ και $\mathcal{CH}(S_2)$) δεν τέμνονται. Τότε σύμφωνα με το hyperplane separation theorem, θα υπάρχει ευθεία που να τις διαχωρίζει και συνεπώς θα υπάρχει ευθεία που να τέμνει όλα τα κάθετα τμήματα (a_1, b_i, c_i)

Ένας $O(n \log n)$ ο οποίος λύνει το πρόβλημα εκμεταλευόμενος τον παραπάνω ισχυρισμό είναι ο εξής:

1. Αρχικά βρίσκουμε τα κυρτά περιβλήματα των S_1 και S_2 χρησιμοποιώντας τον αλγόριθμο Jarvis march σε χρόνο $O(n \log n)$
2. Έπειτα θέλουμε να προσδιορίσουμε αν τα $\mathcal{CH}(S_1)$ και $\mathcal{CH}(S_2)$ είναι διακριτά σε χρόνο $O(n \log n)$. Ένα τρόπος να το κάνουμε είναι να χρησιμοποιήσουμε τον αλγόριθμο T. Chan ο οποίος βρίσκει τις τομές μεταξύ red/blue τμημάτων. Ορίζοντάς ως σύνολο blue τμημάτων B το $\mathcal{CH}(S_1)$ και ως σύνολο red τμημάτων R το $\mathcal{CH}(S_2)$ (όπως φαίνεται στο σχήμα παραπάνω), ο αλγόριθμος θα βρεί τις τομές τους σε χρόνο $O(n \log n + k)$ όπου n το πλήθος των τμημάτων και k το πλήθος των τομών. Αλλά λόγω της τοπολογίας των τμημάτων, ο αριθμός των τομών δεν θα μπορεί να υπερβαίνει το n άρα η πράγματι πολυπλοκότητα θα είναι $O(n \log n + n) = O(n \log n)$. Ο αλγόριθμος απαιτεί τα τμήματα στο εσωτερικό του κάθε συνόλου να μην τέμνονται αλλά επιτρέπει να εφάπτονται στα άκρα τους, οπότε μπορεί να εφαρμοστεί στα δικά μας σύνολα R και B
3. Αν ο αλγόριθμος T. Chan δεν βρεί καμία τομή τότε επιστρέφουμε TRUE καθώς τα σύνολα $\mathcal{CH}(S_1)$ και $\mathcal{CH}(S_2)$ θα είναι διακριτά. Διαφορετικά επιστρέφουμε FALSE

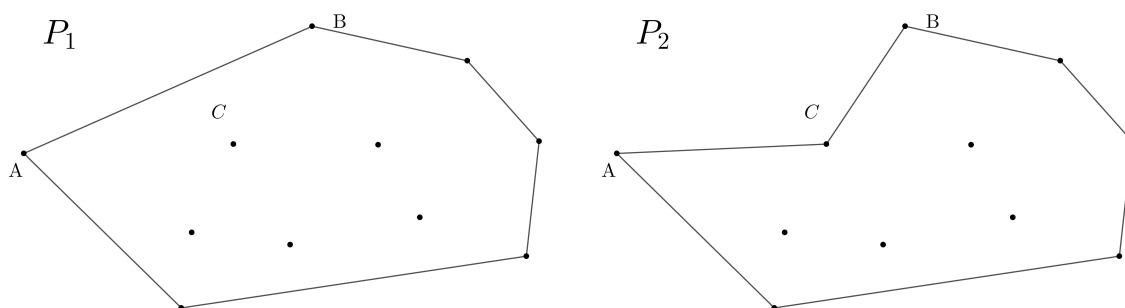
Η τελική πολυπλοκότητα του αλγορίθμου θα είναι

$$\text{Jarvis march} + \text{T. Chan} = O(n \log n) + O(n \log n) = O(n \log n)$$

Άσκηση 4

Έστω σύνολο πεπερασμένων σημείων με κυρτό περίβλημα με περίμετρο P_1 . Έστω ότι υπάρχει περιμετρικό πολύγωνο με περίμετρο $P_2 < P_1$ το οποίο περνάει από σημείο C που παραβιάζει την κυρτότητα του περιβλήματος με περίμετρο P_2 , όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα.

Παρατηρούμε ότι $P_2 = P_1 - \|AB\| + \|AC\| + \|CB\|$ Άρα

$$P_2 < P_1 \Leftrightarrow P_1 - \|AB\| + \|AC\| + \|CB\| < P_1 \Leftrightarrow \|AC\| + \|CB\| < \|AB\|$$

Το τελικό συμπέρασμα είναι άτοπο καθώς παραβιάζει την τριγωνική ανισότητα. Άρα δεν μπορεί να υπάρξει το πολύγωνο με περίμετρο P_2 συνεπώς το κυρτό περίβλημα είναι το περίβλημα με την ελάχιστη περίμετρο.

Άσκηση 5

Το επίπεδο P που ορίζεται από τα σημεία $\mathbf{p}_1, \mathbf{p}_2, \mathbf{p}_3 \in \mathbb{R}^3$ περιγράφεται ως:

$$P : \mathbf{p}_1 + \lambda_1(\mathbf{p}_2 - \mathbf{p}_1) + \lambda_2(\mathbf{p}_3 - \mathbf{p}_1) \quad \text{για} \quad \lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{R}$$

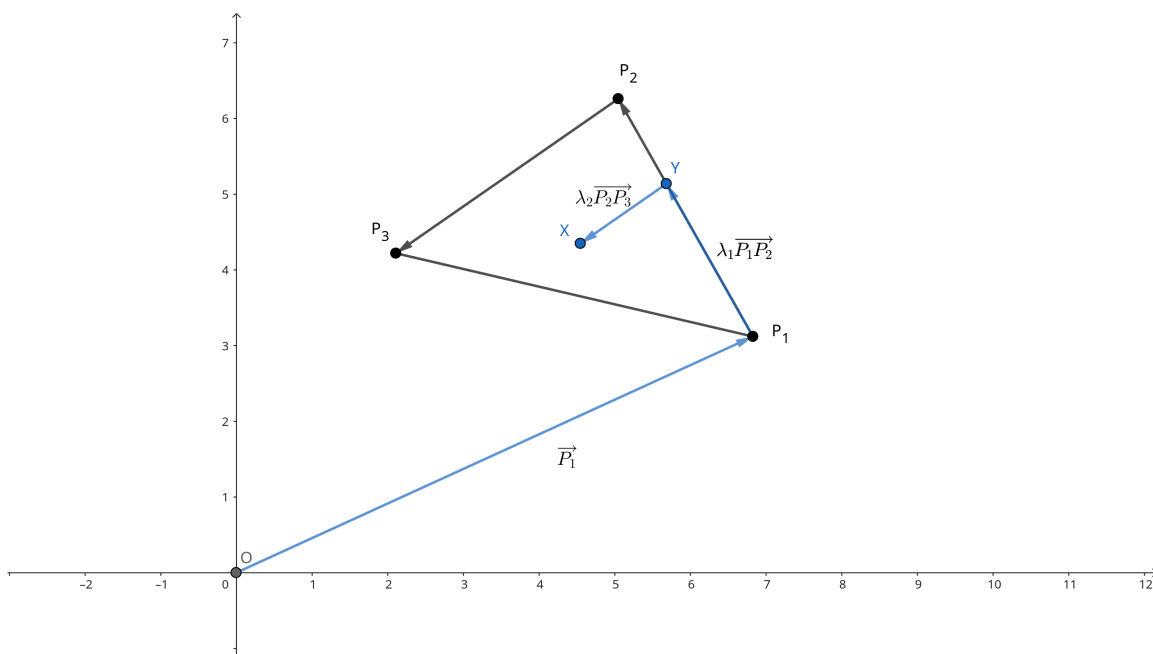

Θέλουμε να βρούμε το σημείο τομής του P με την ημιευθεία $\alpha + \lambda \mathbf{D}$ $\lambda > 0$ λύνοντας την εξίσωση

$$\alpha + \lambda \mathbf{D} = \mathbf{p}_1 + \lambda_1(\mathbf{p}_2 - \mathbf{p}_1) + \lambda_2(\mathbf{p}_3 - \mathbf{p}_1) \Leftrightarrow \lambda \mathbf{D} - \lambda_1(\mathbf{p}_2 - \mathbf{p}_1) - \lambda_2(\mathbf{p}_3 - \mathbf{p}_1) = \mathbf{p}_1 - \alpha \Leftrightarrow$$

$$\begin{bmatrix} \mathbf{D} & \mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_2 & \mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \lambda \\ \lambda_1 \\ \lambda_2 \end{bmatrix} = \mathbf{p}_1 - \alpha$$

Για να υπάρχει σημείο τομής της ημιευθείας και του επιπέδου θα πρέπει το παραπάνω σύστημα γραμμικών εξισώσεων να έχει λύση ως προς $\lambda = (\lambda, \lambda_1, \lambda_2)$ και να προκύψει $\lambda > 0$. Απο εκεί και πέρα προκειμένου το σημείο τομής να βρίσκεται στο εσωτερικό του τριγώνου $\mathbf{p}_1\mathbf{p}_2\mathbf{p}_3$ θα πρέπει στην λύση του συστήματος να προκύψουν $0 < \lambda_1 < 1$ και $0 < \lambda_2 < 1$.

Όπως φαίνεται στο παραπάνω σχήμα εάν $\mathbf{X}$ το σημείο τομής και $\lambda_1 = \lambda_2$ τότε το τρίγωνο $\mathbf{P}_1\mathbf{Y}\mathbf{X}$ είναι όμοιο με το $\mathbf{P}_1\mathbf{P}_2\mathbf{P}_3$, όποτε το σημείο τομής $\mathbf{X}$ πέφτει πάνω στο τμήμα $\overline{P_3P_1}$. Εάν $\lambda_1 < \lambda_2$ τότε το $\mathbf{X}$ πέφτει εκτός του τριγώνου. Άρα πρέπει $\lambda_1 > \lambda_2$.

Εφόσον λυθεί το σύστημα, το σημείο τομής θα προσδιορίζεται απο την σχέση

$$\mathbf{x} = \mathbf{p}_1 + \lambda_1(\mathbf{p}_2 - \mathbf{p}_1) + \lambda_2(\mathbf{p}_3 - \mathbf{p}_2) \quad \text{για } \lambda_1 \in (0, 1) \text{ και } \lambda_2 \in (0, \lambda_1)$$
